

Lúc bấy giờ, cụ thợ Xá Lợi Tử hỏi Mãn Từ Tử: Tại sao, gọi là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình nên nương vào Đại-thừa?

Mãn Từ Tử đáp: Xá Lợi Tử! Nếu đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nương bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có bố thí, chẳng thấy có bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có người cho, chẳng thấy có kẻ nhận, chẳng thấy có vật cho, chẳng thấy có pháp ngăn trở, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát nương bố thí Ba-la-mật-đa.

Nếu đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nương tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có tịnh giới, chẳng thấy có tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có người trì giới, chẳng thấy có kẻ phạm giới, chẳng thấy có pháp ngăn trở, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát nương tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Nếu đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nương an nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có an nhẫn, chẳng thấy có an nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có người nhẫn, chẳng thấy có cảnh để nhẫn, chẳng thấy có pháp ngăn trở, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát nương an nhẫn Ba-la-mật-đa.

Nếu đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nương tinh tấn Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có tinh tấn, chẳng thấy có tinh tấn Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có người tinh tấn, chẳng thấy có kẻ giải đãi, chẳng thấy pháp ngăn trở, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát nương tinh tấn Ba-la-mật-đa.

Nếu đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nương tịnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có tịnh lự, chẳng thấy có tịnh lự Ba-la-mật-đa, chẳng thấy có người tu định, chẳng thấy có kẻ tán loạn, chẳng thấy có cảnh giới định, chẳng thấy có pháp ngăn trở, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát nương tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Nếu đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã-ba-la-mật-đa, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, nương Bát-nhã-ba-la-mật-đa, chẳng thấy có bát nhã, chẳng thấy có Bát-nhã-ba-la-mật-đa, chẳng thấy có người tu tuệ,

chẳng thấy có kẻ ngu si, chẳng thấy pháp quá khứ, vị lai, hiện tại, chẳng thấy pháp thiện, bất thiện, vô ký, chẳng thấy pháp dục giới, sắc giới, vô sắc giới, chẳng thấy pháp học, vô học, phi học, phi vô học, chẳng thấy pháp kiến sở đoạn, tu sở đoạn, phi sở đoạn, chẳng thấy pháp thế gian, xuất thế gian, chẳng thấy pháp sắc, vô sắc, chẳng thấy pháp hữu kiến, vô kiến, chẳng thấy pháp hữu đối, vô đối, chẳng thấy pháp hữu lậu, vô lậu, chẳng thấy pháp hữu vi, vô vi, chẳng thấy pháp bị ngăn trở, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát nương Bát-nhã-ba-la-mật-đa.

Xá Lợi Tử! Nên biết, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa?

Lại nữa, Xá Lợi tử! Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì chủ động sự tu hành, nên tu bốn niệm trụ, vì chủ động sự tu hành, nên tu bốn chánh đoạn, bốn thân tức, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì chủ động sự tu hành, nên tu pháp môn giải thoát không, vì chủ động sự tu hành, nên tu pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì chủ động sự tu hành, nên tu bốn tịnh lự, vì chủ động sự tu hành, nên tu bốn vô lượng, bốn định vô sắc, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì chủ động sự tu hành, nên tu bố thí Ba-la-mật-đa, vì chủ động sự tu hành, nên tu tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì chủ động sự tu hành, nên tu năm loại mắt, vì chủ động sự tu hành, nên tu sáu phép thần thông, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì chủ động sự tu hành, nên tu

mười lực của Phật, vì chủ động sự tu hành, nên tu bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì chủ động sự tu hành, nên tu trí nội không, trí ngoại không, trí nội ngoại không, trí không không, trí đại không, trí thắng nghĩa không, trí hữu vi không, trí vô vi không, trí tất cánh không, trí vô tế không, trí tận không, trí vô biên dị không, trí bản tánh không, trí tự tướng không, trí cộng tướng không, trí nhất thiết pháp không, trí bất khả đắc không, trí vô tánh không, trí tự tánh không, trí vô tánh tự tánh không, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Lại nữa, Xá Lợi Tử! Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Đại Bồ-tát chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì Bồ-đề và Tát-đỏa đều chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Sắc chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì sắc chẳng thể nắm bắt được; thọ, tưởng, hành, thức chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì thọ, tưởng, hành, thức, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Nhãn xứ chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì nhãn xứ chẳng thể nắm bắt được; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Sắc xứ chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì sắc xứ chẳng thể nắm bắt được; thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Nhân giới chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì nhân giới chẳng thể nắm bắt được; sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Nhĩ giới chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì nhĩ giới chẳng thể nắm bắt được; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Tỷ giới chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì tỷ giới chẳng thể nắm bắt được; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Thiết giới chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì thiết giới chẳng thể nắm bắt được; vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sanh ra, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì vị giới cho đến các thọ do thiết xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Thân giới chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì thân giới chẳng thể nắm bắt được; xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm

bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Ý giới chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì ý giới chẳng thể nắm bắt được; pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Địa giới chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì địa giới chẳng thể nắm bắt được; thủy, hỏa, phong, không, thức giới, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Thánh đế khổ chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì Thánh đế khổ chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế tập, diệt, đạo, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Vô minh chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì vô minh chẳng thể nắm bắt được; hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì hành cho đến lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: cái không nội chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì cái không nội chẳng thể nắm bắt được; cái không ngoại, cái không nội ngoại, cái không không, cái không lớn, cái không thắng nghĩa, cái không hữu vi, cái không vô vi, cái không rốt ráo, cái không không biên giới, cái không tản mạn, cái không không đối khác, cái không bốn tánh, cái không tự tướng, cái

không cộng tướng, cái không tất cả pháp, cái không chẳng thể nắm bắt được, cái không không tánh, cái không tự tánh, cái không không tánh tự tánh, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Chơn như chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì chơn như chẳng thể nắm bắt được; pháp giới, pháp tánh, pháp định, pháp trụ, tánh ly sanh, tánh bình đẳng, thật tế chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì pháp giới cho đến thật tế chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Bốn tịnh lự chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì bốn tịnh lự chẳng thể nắm bắt được; bốn vô lượng, bốn định vô sắc chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Bốn niệm trụ chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì bốn niệm trụ chẳng thể nắm bắt được; bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì bốn chánh đoạn cho đến tám chi thánh đạo chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Pháp môn giải thoát không chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì pháp môn giải thoát không, chẳng thể nắm bắt được; pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Bồ thí Ba-la-mật-đa chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì Bồ thí Ba-la-mật-

đa chẳng thể nắm bắt được; tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì tịnh giới cho đến Bát-nhã-ba-la-mật-đa chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Năm loại mắt chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì năm loại mắt chẳng thể nắm bắt được; sáu phép thần thông chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì sáu phép thần thông chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Mười lục của Phật chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì mười lục của Phật chẳng thể nắm bắt được; bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì bốn điều không sợ cho đến trí nhất thiết tướng, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, quán sát như thật: Quả vị giác ngộ cao tột chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì quả vị giác ngộ cao tột chẳng thể nắm bắt được; bậc chứng đắc quả vị giác ngộ cao tột, chỉ có giả danh, mượn lời nói để trình bày, vì bậc chứng đắc quả vị giác ngộ cao tột, chẳng thể nắm bắt được, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Lại nữa, Xá Lợi tử! Nếu đại Bồ-tát, lấy tâm tương ưng trí nhất thiết trí và đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, từ khi mới phát tâm cho đến chứng đắc quả vị giác ngộ cao tột, thường tu, hoàn thành thần thông bá thối, thành thực hữu tình, nghiêm tịnh cõi Phật, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen chư Phật Thế Tôn, ở chỗ các đức Phật, nghe và thọ pháp tương ưng Đại-thừa; đã nghe và thọ rồi, như lý tư duy, tinh tấn tu học, thì này Xá Lợi Tử, đó là đại Bồ-tát, vì muốn lợi lạc các hữu tình, nên nương vào Đại-thừa.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát như vậy, tuy nương vào Đại-thừa, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen chư Phật Thế Tôn, ở chỗ các đức Phật nghe và thọ Chánh pháp, thành thực hữu tình, nghiêm tịnh cõi Phật, nhưng tâm ngay lúc đầu, không có các tướng về cõi Phật ....

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát như vậy, an trú trong bậc bất nhị, quán các hữu tình, nên dùng thân nào để được lợi ích, thì liền hiện thọ ngay thân ấy để khiến hữu tình kia được lợi ích.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát như vậy, cho đến khi chứng đắc trí nhất thiết trí, tùy nơi sanh, chẳng lìa Đại-thừa.

Xá Lợi Tử! Đại Bồ-tát như vậy, chẳng bao lâu sẽ chứng đắc trí nhất thiết trí, vì người, trời v.v... mà chuyển bánh xe Chánh pháp. Bánh xe pháp ấy, tất cả Thanh-văn, Độc-giác, Sa-môn, Bà-la-môn, Ma-vương, Phạm-vương, Thiên, Long, Dược-xoa, Kiên-đạt-phước, A-tổ-lạc, Yết-lộ-trà, Khẩn-nại-lạc, Mạc-hô-lạc già, nhân phi nhân v.v... tất cả thế gian, đều không có khả năng chuyển được.

Xá Lợi Tử! Vì các Bồ-tát, do các phương tiện thiện xảo như vậy, vì muốn lợi lạc tất cả hữu tình, mà nương vào Đại-thừa, nên còn gọi là Ma-ha-tát.

Xá Lợi Tử! Do vậy, vì muốn lợi lạc các hữu tình, mà nương vào Đại-thừa. đại Bồ-tát, khắp vì chư Phật Thế Tôn ở vô số thế giới trong mười phương, ở giữa đại chúng, hoan hỷ tán thán, nói như thế này: Ở phương đó, trong thế giới đó, có đại Bồ-tát tên như vậy, vì muốn lợi lạc các hữu tình, mà nương vào Đại-thừa, chẳng bao lâu sẽ được chứng đắc trí nhất thiết trí, vì trời, người v.v... mà chuyển bánh xe Chánh pháp. Bánh xe ấy, các chúng trời, người, Ma, Phạm, Thanh-văn v.v... trong thế gian, đều chẳng có khả năng chuyển được. Cứ như vậy, lời tuyên bố ấy lần lượt lan khắp mười phương, các chúng trời người ... nghe đều hoan hỷ, cùng nói như thế này: Bồ-tát như vậy, chẳng bao lâu sẽ được chứng đắc trí nhất thiết trí, chuyển bánh xe Chánh pháp làm lợi ích, an lạc loài hàm thức.